

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 sierpnia 2023 r.

DIH-4.707.11.2023.BP

DECYZJA DIH-4.10.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.) oraz art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) i d) w zw. z art. 92 pkt 5 i 6 oraz w zw. z art. 93 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy „Stalrol” Zakład Wielobranżowy spółka jawna Górecka z siedzibą w Lipnie od decyzji Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr DW-20/2023 z dnia 19 maja 2023 r., na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu naruszenia obowiązków o których mowa w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 i 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

W dniach (...) inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej Kujawsko - Pomorski WIIH) przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy (...). Kontrola została przeprowadzona w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622) dalej „ustawa o zużytym sprzęcie”, zgodnie z zakresem określonym w upoważnieniu (...).

Kontrola nie została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia, zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221) z uwagi na fakt, że została wszczęta na podst. art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019 r. Str. 1).

W toku kontroli stwierdzono:

- 1) brak informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3, co stanowi naruszenie art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie;

- 2) brak informacji o punktach zbiórki zużytego sprzętu, co stanowi naruszenie art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie;
- 3) brak informacji przy kontrolowanym sprzęcie o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, co stanowi naruszenie art. 39 pkt 3 ustawy o zużyтым sprzęcie, tj.
 - a) piła łańcuchowa spalinowa Standard 4500 18” G82001 model: NT-CS4500 – nie umieszczono informacji o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami wraz z wyjaśnieniem znaczenia w/w symbolu, a także o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o zużyтым sprzęcie;
 - b) szlifierka stołowa Enhiell BT-BG 150 Art. Nr: 44.125.50 – nie dołączono informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli (...).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 21 kwietnia 2023 r., Kujawsko - Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę (...) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej za naruszenie obowiązków zawartych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 w/w ustawy. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Kujawsko – Pomorski WIIH decyzją nr (...) nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) i d) w zw. z art. 92 pkt 5 i 6 oraz w zw. z art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużyтым sprzęcie. Decyzja została odebrana w dniu 23 maja 2023 r.

Pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. (data stempla 5 czerwca 2023 r.) Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania na podst. art. 93 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie lub odstąpienie od wymierzenia kary na podst. art. 189f § 1 kpa lub zwolnienie spółki od obowiązku zapłaty kary na podst. art. 22 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 94 ustawy o zużyтым sprzęcie albo uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji. Pismem z dnia 26 czerwca 2023 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych

rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Art. 37 ustawy o zużytym sprzęcie określa obowiązki jakie spoczywają na dystrybutorze w zakresie odbioru zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tj.:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (ust. 1);
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony (ust. 2);
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych (ust. 3);

Zgodnie z art. 37 ust. 4 w/w ustawy dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3.

Ustalenia jakie zostały poczynione w toku kontroli jednoznacznie wskazują, iż Strona jako dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego naruszyła przedmiotowy obowiązek w całej rozciągłości, tj. nie umieściła w punkcie sprzedaży żadnej z informacji wymaganych przez art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie Strona w protokole kontroli oświadczyła, że w wyniku kontroli uwidoczniała informacje wymagane przez art. 37 ustawy o zużytym sprzęcie.

Zgodnie z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu. Ustalenia jakie zostały poczynione w toku kontroli jednoznacznie wskazują, iż Strona naruszyła przedmiotowy obowiązek. Jednocześnie Strona w protokole kontroli oświadczyła, że w wyniku kontroli uwidoczniała informacje wymagane przez art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Zgodnie z art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie dystrybutor jest obowiązany udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych. Zgodnie z art. 13 ust.

1 ustawy o zużytym sprzęcie wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Jednocześnie Strona w piśmie z dnia 13 marca 2023 r. oświadczyła, że w czasie kontroli dołączyła do zakwestionowanego sprzętu wkładkę z informacjami określonymi w art. 13 ustawy o zużytym sprzęcie.

Strona wnosząc odwołanie nie zgodziła się z treścią uzasadnienia decyzji, iż nie udowodniła, że nie miała wpływu na powstanie naruszenia i nie dochowała należytej staranności. Jak wskazała Strona w odwołaniu, z uwagi na duży zakres obowiązków nie zdążyła ustosunkować się do protokołu kontroli, ani też przejrzeć akt sprawy. Jednocześnie Strona podnosi, iż była przekonana, że ustne wyjaśnienia złożone w toku kontroli są wystarczające do odstąpienia od wymierzenia kary. Strona wskazała przy tym, że informacje wymagane przez art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie były umieszczone w punkcie sprzedaży, niemniej zostały one zdjęte podczas remontu sklepu i dopiero po wszczęciu kontroli zostały ponownie umieszczone w punkcie sprzedaży.

Odnosząc się do w/w zarzutów należy podkreślić, iż niezależnie od prawa wniesienia uwag do protokołu (z którego Strona nie skorzystała), Strona pismem z dnia 21 kwietnia 2023 r. została zawiadomiona, że na podst. art. 10 § 1 kpa może brać czynny udział w każdym stadium postępowania. W szczególności może wypowiadać się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądać akta sprawy, sporządzać z nich notatki i opisy. Z w/w pisma wynika, iż termin do realizacji powyższych uprawnień wynosił 10 dni od dnia doręczenia w/w pisma – Strona z powyższych uprawnień nie skorzystała. Strona nie skorzystała również z powyższych uprawnień w toku postępowania odwoławczego. Prezes UOKiK pismem z dnia 26 czerwca 2023 r. zawiadomił bowiem Stronę o możliwości skorzystania z w/w uprawnień. Należy przy tym zauważyć, iż Strona nie występowała o przedłużenie terminu do zapoznania z materiałami sprawy. Strona twierdzi, iż liczne obowiązki uniemożliwiły jej skorzystanie z przysługujących uprawnień do zapoznania ze zgromadzonym materiałem, niemniej z punktu widzenia Organu nie jest istotny powód dla którego Strona z uprawnień tych nie skorzystała.

Niezależnie od powyższego, nie sposób również zgodzić się z argumentacją Strony, iż niedopełnienie obowiązku zamieszczenia wymaganych informacji było skutkiem remontu, a więc okoliczności na które Strona nie miała wpływu. Powyższe twierdzenia pozostają poza zainteresowaniem Organu - na Stronie jako dystrybutorze ciążył obowiązek umieszczenia wymaganych informacji i Strona winna było tego dopilnować, nawet w przypadku gdy nieumieszczenie wymaganych informacji miało być skutkiem działań osób trzecich, w tym przypadku przeprowadzających remont. Takich okoliczności nie sposób uznać za działanie siły wyższej, na które Strona nie mogła mieć wpływu.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 w/w ustawy administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży

informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) w/w administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. d) w/w administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisom art. 39 udostępnia na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Zgodnie z art. 93 ust. 3 ustawy o zużyтым sprzęcie przy wymiarze kary należy uwzględnić stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu. Przy czym, zgodnie z art. 93 ust. 5 ustawy o zużyтым sprzęcie zgodnie z którym w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

W przypadku przesłanki stopnia szkodliwości naruszenia należy uznać, że stopień szkodliwości jest znaczny, Strona nie dopełniła bowiem ciążących na niej obowiązków, a mianowicie:

- nie umieściła w widocznym miejscu informacji dotyczących odbioru zużytego sprzętu, o których mowa w art. 37 ust. 4 w zw. z ust. 1 – 3;
- nie umieściła w widocznym miejscu informacji o punktach odbioru zużytego sprzętu, zgodnie z art. 39 pkt 2;
- udostępniła na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1;

Prezes UOKiK zwraca przy tym uwagę na wartości, których ochronę ma na celu ustawa o zużyтым sprzęcie. Ustawa zaimplementowała bowiem dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L Nr 197), której celem jest przyczynianie się do zrównoważonej produkcji i konsumpcji poprzez - w pierwszej kolejności - ograniczenie ilości WEEE, a ponadto poprzez ponowne użycie, recykling oraz inne formy odzysku takich odpadów tak, aby ograniczyć ilość unieszkodliwianych odpadów i przyczynić się do wydajnego wykorzystywania zasobów oraz do odzyskiwania cennych surowców wtórnych. Jest nim również dążenie do poprawy ekologicznego charakteru działalności wszystkich podmiotów zaangażowanych w cykl życia EEE, tzn. producentów, dystrybutorów i konsumentów, a w szczególności podmiotów bezpośrednio zaangażowanych w zbieranie i przetwarzanie WEEE (motyw 6 preambuły). Z powyższych względów, należy uznać, iż stopień naruszenia jest istotny.

W przypadku przesłanki rodzaju i zakresu naruszenia, Prezes UOKiK wskazuje, że Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przez art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ustawy o zużyтым sprzęcie, które to regulacje zapewniają konsumentom wiedzę na temat sposobów postępowania ze zużyтым sprzętem, jak również szkodliwego wpływu tego sprzętu

na środowisko. Z tego też względu, należy uznać, iż naruszenie przepisów było istotne z punktu widzenia dóbr chronionych tj. środowiska i zasad gospodarowania użytym sprzętem.

W przypadku przesłanki okresu trwania naruszenia, organ I instancji stwierdził, iż naruszenie przepisów ustawy o użytym sprzęcie miało miejsce w dniu (...).

W przypadku przesłanki dotychczasowej działalności kontrolowanego przedsiębiorcy Prezes UOKiK podziela ustalenia organu I instancji, iż kontrolowany przedsiębiorca nie był dotychczas karany za naruszenie przepisów ustawy o użytym sprzęcie.

Dokonując ponownego rozpoznania sprawy, Organ nie dopatrył się przesłanek uzasadniających odstąpienie od wymierzenia kary.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Organ nie neguje, iż Strona zaprzestała naruszania prawa – jak wynika z jej oświadczenia z dnia 13 marca 2023 r. usunęła wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Warunkiem odstąpienia od wymierzenia kary jest jednak łączne spełnienie obydwóch ustawowych przesłanek. Tymczasem, w kwestii przesłanki wagi naruszenia prawa, Organ stoi na stanowisku, iż nie jest ona znikoma. Zgodnie z art. 1 ustawy o użytym sprzęcie ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania użytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i gospodarowania nim lub przez ograniczanie tych skutków oraz ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności ich wykorzystania. Szczególne znaczenie celów, których ochronie służą przepisy ustawy o użytym sprzęcie wynika z implementowanej do tejże ustawy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie użytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – zgodnie z preambułą dyrektywy do celów skutecznego zbierania WEEE niezbędne jest przekazanie użytkownikom informacji w sprawie wymogu zaniechania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz wymogu selektywnej zbiórki WEEE, a także w sprawie systemów zbierania i ich znaczenia dla gospodarowania WEEE. Informacje te wymagają właściwego oznaczania EEE, który mógłby skończyć w koszach na śmieci lub podobnych punktach zbierania odpadów komunalnych (motyw 25). Tymczasem z ustaleń kontroli wynika, iż Strona dopuściła się naruszeń szeregu obowiązków informacyjnych mających służyć realizacji celów leżących u podstaw tej regulacji prawnej. Z powyższych względów nie sposób uznać aby waga naruszenia była znikoma.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 2 kpa organ administracji publicznej w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Tej kwestii Organ wskazuje, iż brak jest informacji wskazujących na uprzednie ukaranie strony za nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli.

Zgodnie z art. 189f § 2 kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: *„Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”*). Zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Strona w odwołaniu podniosła również zarzut naruszenia art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie twierdząc, iż w okoliczności przedstawione przez nią w odwołaniu przemawiają za umorzeniem postępowania w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Zdaniem Organu, w przedmiotowej sprawie nie zaistniały okoliczności zawarte w powołanym przepisie. Strona nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów wskazujących, że dochowała należytej staranności. Nie sposób również uznać, że niedopełnienie obowiązków informacyjnych, było skutkiem okoliczności na które Strona nie miała wpływu. Strona w odwołaniu twierdzi, że niezamieszczenie wymaganych informacji było skutkiem ich zagubienia podczas remontu. Twierdzenia te są jednak wątpliwe, skoro Strona w toku kontroli oświadczyła, iż nie miała wiedzy o ciążyących na niej obowiązkach informacyjnych i z własnej

inicjatywy podjęła działania naprawcze. Skoro zatem, Strona dopiero w toku kontroli dowiedziała się o ciężących na niej obowiązkach, to tym samym nie sposób uznać, aby w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu uznał, że decyzja Kujawsko - Pomorskiego WIIH była prawidłowa. W konsekwencji organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wys. 5.000 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2023 poz. 168).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
w Bydgoszczy
3. a/a